

1645
18 9 18
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

Ερώτηση προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

ΘΕΜΑ: Ποιος τελικά ήταν αυτός που έβαλε “ταφόπλακα” στις Λίστες των φοροφυγάδων;
Ποιος αποφάσισε να μην ελεγχθεί η φοροδιαφυγή που προκύπτει από αυτές;
Ποιος έχει την ευθύνη για την ανυπολόγιστη βλάβη του Ελληνικού Δημοσίου
και για τη διάβρωση των εξαγγελιών και δεσμεύσεων έναντι του ελληνικού λαού
για καταπολέμηση του μαύρου χρήματος και της διαφθοράς;

Από τις διατάξεις των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας - ΦΕΚ 170/Α/26.07.2013) προκύπτει ότι η παραγραφή για τη φοροδιαφυγή είναι 20 έτη, ακόμη και αν αυτή διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Ν. 4174/2013, εάν, κατά τη θέση του Κώδικα αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί.

Με βάση τον συνδυασμό αυτών των διατάξεων, οι οποίες είναι σήμερα σε πλήρη ισχύ, η ΑΑΔΕ είχε και έχει καθήκον και οφείλει και οφείλει να ελέγξει, μεταξύ άλλων, όλες τις περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε και πριν την εφαρμογή του θεσπισθέντος το 2013 άνω Κώδικα, υπό τους όρους των παραπάνω διατάξεων, άρα και τη φοροδιαφυγή που προκύπτει κατά τα προβλεπόμενα κατά νόμον, από τις γνωστές σε όλους Λίστες Λαγκάρντ, Μπόργιανς κλπ.

Έτσι θα έδινε και βάση στις βαρύγδουπες εξαγγελίες που έκανε ο κ. Πρωθυπουργός και στις δεσμεύσεις έναντι του Ελληνικού Λαού ότι θα χτυπήσει το μαύρο χρήμα και τη διαφθορά.

Αντ’ αυτού ωστόσο, η ίδια η ΑΑΔΕ, δια του Διοικητή της, κ. Πιτσιλή, έπραξε τα ακόλουθα, τα οποία είναι ερευνήτεια κατά τον νόμο:

α) κατ’ αρχήν έθεσε ερώτημα με αριθμό πρωτ. ΔΕΛ Β 134341 ΕΞ 2017 ΕΜΠ/12.07.2017 στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους σχετικά με το ποιά είναι η έκταση εφαρμογής της γνωστής απόφασης 1738/2017 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για την αντισυνταγματικότητα συγκεκριμένων φορολογικών διατάξεων που παρέτειναν την προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Ελληνικού Δημοσίου για καταλογισμό φόρων, τελών και εισφορών, λαμβανομένων υπ’ όψιν και των παραπάνω διατάξεων των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν.4174/2013 (για την εικοσαετή παραγραφή).

Σε σχέση δε με το παραπάνω ερώτημα, το ΝΣΚ με το υπ’ αριθμόν 2642/2017 Πρακτικό της Ολομέλειας, έλαβε τη ρητή θέση ότι η συνταγματικότητα ή μη των εν λόγω επίμαχων διατάξεων των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν.4174/2013 δεν έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας -άρα ούτε και από την ΣτΕ 1738/2017 - και συνεπώς η Φορολογική Διοίκηση οφείλει να εφαρμόζει αυτές τις διατάξεις μέχρι εκδόσεως σχετικής αποφάσεως.

β) παρά ταύτα, τέσσερις μόλις μήνες μετά από το πρώτο ερώτημά του, ο κ. Διοικητής της ΑΑΔΕ επανήλθε με νέο ερώτημα προς το ΝΣΚ (με αριθμό ΔΕΛ Β 156663 ΕΞ 2017 ΕΜΠ/23.11.2017 ερώτημα), ρωτώντας εκ νέου, αν, ενόψει των αποφάσεων ΣτΕ 2934/2017 και 2935/2017, η Φορολογική Διοίκηση έχει δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν. 4174/2013 και συνακολούθως αν έχει δυνατότητα έκδοσης των οικείων πράξεων προσδιορισμού φόρου και προστίμων σε εκκρεμείς υποθέσεις ελέγχου που αφορούν χρήσεις μέχρι 31.12.2013. Δηλαδή ο εντεταλμένος για τη διαφύλαξη των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και για την είσπραξη των καταβλητέων φόρων, Διοικητής της ΑΑΔΕ, έθεσε ο ίδιος «θέμα» ως προς το εφαρμοστέο ή μη των εν λόγω διατάξεων, καίτοι ούτε και οι ΣτΕ 2934/2017 και 2935/2017, όπως προηγουμένως ούτε η ΣτΕ Ολομ 1738/2017, αντιμετώπισαν το ζήτημα της συνταγματικότητας των διατάξεων αυτών.

γ) επ' αυτού του δεύτερου ερωτήματος του Διοικητή της ΑΑΔΕ, το ΝΣΚ με την υπ' αριθμόν 268/2017 Γνωμοδότησή του, έκρινε -και δη με αιτιολογία, η οποία πρέπει επίσης να τύχει νομικού σχολιασμού και κριτικής-:

- ότι οι διατάξεις των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 ΚΦΔ, καθ' ο μέρος δι' αυτών παρεκτείνεται ο χρόνος της παραγραφής σε 20ετή σε περιπτώσεις φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε πριν την έναρξη ισχύος του ΚΦΔ, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα του Δημοσίου δεν είχε παραγραφεί μέχρι τότε, είναι εφαρμοστέες σε εκκρεμείς υποθέσεις ελέγχου που αφορούν στις χρήσεις 2012 και 2013, και όχι σε προγενέστερες του 2012· και

- ότι η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων για τις προγενέστερες του 2012 χρήσεις, αντίκειται στο άρθρο 78 §§ 1,2 Σ.

Αυτή δε τη θέση του ΝΣΚ, σε αντίθεση με την αμέσως προηγούμενη, ο Διοικητής της ΑΑΔΕ έσπευσε να την αποδεχθεί, εκδίδοντας την υπ' αριθμ. 1192/2017 πολυγραφημένη εγκύκλιό του, με την οποία κοινοποιήθηκε η ως άνω με αριθμό 268/2017 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ, υποχρεώνοντας έτσι τη φορολογική διοίκηση να συμμορφωθεί με το περιεχόμενό της, και άρα να απέχει από τον έλεγχο φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε προ του 2012 βάσει των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 ΚΦΔ, καθιστώντας ούτως «ανενεργείς» τις εν λόγω διατάξεις, ως προς αυτό το επίμαχο σκέλος τους. Έτσι, με τα άνω βήματα «αποκλείσθηκε» στην πράξη ο έλεγχος για τις περιπτώσεις φοροδιαφυγής που προέκυπταν υπό τους όρους του νόμου, μεταξύ άλλων, και από τις γνωστές τοις πάσι Λίστες (Λαγκάρντ, Μπόργιανς κλπ.) και εν γένει για τις περιπτώσεις φοροδιαφυγής βαρύγδουπων «ονομάτων».

δ) και ενώ είχαν γίνει όλα αυτά, στις 09.07.2018, ο κ. Πιτσιλής, από το βήμα της Βουλής, με απόλυτο λόγο δήλωσε ότι την «ταφόπλακα» στις Λίστες την έβαλαν οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, παραλείποντας ωστόσο να αναφέρει τόσο τα παραπάνω ερωτήματα που ο ίδιος με δική του πρωτοβουλία υπέβαλε στο ΝΣΚ, όσο και τις απαντήσεις επ' αυτών και ιδίως το Πρακτικό 2642/2017 της Ολομέλειας του ΝΣΚ, κυρίως όμως «παρακάμπτοντας» το αδιαμφισβήτητο δεδομένο ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, στις οποίες αναφέρθηκε, δεν έθιξαν τις διατάξεις των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν.4174/2013, με βάση τις οποίες μπορούν υπό τους όρους του νόμου να ελεγχθούν οι Λίστες και εν γένει οι προ του 2012 περιπτώσεις φοροδιαφυγής, Αποτέλεσμα όλων των ανωτέρω ήταν ότι στην πράξη «θάφτηκαν» οι έλεγχοι στις περιπτώσεις φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε σε χρήσεις προ του 2012, άρα και οι περιπτώσεις φοροδιαφυγής που προέκυπταν από τις Λίστες υπό τους όρους του νόμου και εν γένει όλες οι περιπτώσεις φοροδιαφυγής «γνωστών» ονομάτων της χώρας, με βάση ΟΧΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ, η οποία θα ήταν υποχρεωτική για τη Διοίκηση βάσει του άρθρου 95 παρ. 5 Σ, αλλά με βάση τη διοικητική πρακτική που αποφάσισε να ακολουθήσει η ΑΑΔΕ, δια του Διοικητή της.

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

1. Γνωρίζατε την πρακτική που ακολούθησε ο Διοικητής της ΑΑΔΕ, κ. Πιτσιλής;
2. Σε ποιες ενέργειες θα προβείτε με αφορμή τα ανωτέρω;
3. 1. Ποια ήταν τα κίνητρα της υποβολής του πρώτου με αριθμό πρωτ. ΔΕΛ Β 134341 ΕΞ 2017 ΕΜΠ/12.07.2017 ερωτήματός σας στο ΝΣΚ, καίτοι από το περιεχόμενο της υπ' αριθμ. 1738/2017 απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ, ήταν ξεκάθαρο, ιδίως για εσάς που είσαστε Νομικός - Δικηγόρος και δη με μεγάλη εμπειρία στο Φορολογικό Δίκαιο, ότι αυτή (η απόφαση) δεν «άγγιζε» τις περιπτώσεις φοροδιαφυγής, στις οποίες και αφορούσαν οι διατάξεις των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν. 4174/2013;

4. Για ποιον λόγο δεν αποδεχθήκατε το υπ' αριθμόν 2642/2017 Πρακτικό της Ολομέλειας του ΝΣΚ, το οποίο κατά λέξη λέει: «7. Η απόφαση του ΣτΕ δεν αντιμετώπισε (ως μη αναγκαίο με βάση το πραγματικό της υποθέσεως της οποίας επελήφθη), το ζήτημα της ερμηνείας ή εφαρμογής ή και της συνταγματικότητας ή μη των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 36§3 και 72§11 του ν.4174/2013 - ΚΦΔ - (Α' 170), για την εικοσαετή παραγραφή σε περιπτώσεις φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε μετά την έναρξη ισχύος του ΚΦΔ ή και πριν από την έναρξη ισχύος του, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα του Δημοσίου δεν είχε παραγραφεί μέχρι τότε. ... Επειδή, όμως, το ζήτημα της συνταγματικότητας ή μη ή/και της ερμηνείας και εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων των άρθρων 36§3 και 72§11 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), προφανώς ως προς το εύλογο ή μη της διάρκειας της προβλεπόμενης σε αυτές προθεσμίας παραγραφής, δεν έχει αντιμετωπισθεί ευθέως από το ΣτΕ, η Φορολογική Διοίκηση πρέπει να τις εφαρμόζει μέχρις εκδόσεως σχετικής αποφάσεως, πράττονσα στη συνέχεια αναλόγως προς τα γενόμενα δεκτά με την εκδοθησομένη απόφαση επί των κατά τα ανωτέρω εκκρεμών υποθέσεων. ...».
5. Για ποιον λόγο αντιθέτως επανήλθατε, θέτοντας εν αμφιβόλω την εφαρμογή των παραπάνω επίμαχων διατάξεων των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν.4174/2013 και υποβάλλοντας 4 μήνες μετά την έκδοση του υπ' αρ. 2642/2017 Πρακτικού της Ολομέλειας το παραπάνω υπ' αριθμόν ΔΕΛ Β 156663 ΕΞ 2017 ΕΜΠ/23.11.2017 νέο ερώτημά σας, καίτοι ούτε και οι ΣτΕ 2934/2017 και 2935/2017 αντιμετώπισαν το ζήτημα της συνταγματικότητας των εν λόγω επίμαχων διατάξεων των άρθρων 36 παρ. 3 και 72 παρ. 11 του Ν.4174/2013, ως ρητά εξάλλου εδέχθη και η υπ' αρ. 268/2017 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ;
6. Για ποιους λόγους, αφού είχατε προηγουμένως πράξει όλα τα ανωτέρω, επιλέξατε στο πλαίσιο της ενάσκησής της διακριτικής ευχέρειάς σας να αποδεχτείτε τη δεύτερη με αριθμό 268/2017 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ, παρά το ότι η αποδοχή της, όχι μόνο δεν ήταν υποχρεωτική για εσάς, αλλά επιπλέον είχε σαν αποτέλεσμα στην πράξη την αποχή της ΑΑΔΕ και της Φορολογικής Διοίκησης από τον βάσει των άνω διατάξεων έλεγχο περιπτώσεων φοροδιαφυγής προ του 2012 και άρα και από τον έλεγχο περιπτώσεων φοροδιαφυγής που θα προέκυπταν υπό τους όρους του νόμου και από τις Λίστες;
7. Ποιος έβαλε, λοιπόν, πραγματικά την «ταφόπλακα» στις Λίστες;
8. Έχετε υπολογίσει τα προσδοκώμενα έσοδα του Ελληνικού Δημοσίου από τον έλεγχο των Λιστών και ποιο το ύψος αυτών, που αντιστοιχεί σε ισόποση υπέρμετρη βλάβη των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου;

Κοινοποίηση :

- α) Την Αξιότιμη κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου
- β) Τον Αξιότιμο κ. Προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών
- γ) Την Αξιότιμη κ. Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος
- δ) Διοικητή ΑΑΔΕ

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος